

1

Weten ze niet wat ze doen? Ze zijn spijkers met koppen aan het slaan! Maar Jezus kijkt verder, dieper. Zij kennen hun eigen hart niet, harteloos als ze gedwongen zijn te handelen. Hij heelt hun hart, nog voor ze het weten.

Jezus toont ons een weg: Kijk tot in het verharde hart en verzacht wat kan ...

2

Uitlachen of mede lijden? Het eerste houdt het lijden op afstand; het tweede voelt het aan den lijve. Het eerste is makkelijker, veiliger; het tweede is veel lastiger, ondoenlijk bijna. Het eerste voert tot de dood; het tweede tot Léven.

Jezus toont ons een weg: Ontvang medelijden en je schenkt Léven ...

3

Een moeder in diep verdriet. Een jongeling verweesd. En dat zij door hun eigen ellende elkaar niet zien. God ziet het – door de ogen van zijn Mens. Oók ziet hij nieuwe toekomst voor hen, in het elkaar gegeven zijn.

Jezus toont ons een weg: Zorg, met wie jij bent, voor de mens jou gegeven ...

4

Van God en mens verlaten. Het punt waar elke mens wel ooit komt. Hij heeft het op zich genomen het uit te schreeuwen, luid genoeg om door die afwezige God gehoord te worden. Hoort hij het?

Jezus toont ons een weg: Een schreeuw brengt Léven, onbekend, ongezien ...

5

“Mijn lichaam is als een dorstig land zonder water.” (Ps.63,2) Hoeveel mensen, hoeveel plekken op aarde zouden het niet aan den lijve hebben ervaren! De zijne werd geleest met alleen maar azijn. Jezus toont ons een weg: Dorst durven lijden om dorstigen te laven ...

6

Kunnen zeggen: “Het is volbracht.” Ook na een leven dat veel te kort was. Ook bij een pijnlijke dood. Ook als je alleen achterblijft. Ook als je ziet dat er nog zoveel te doen is. Ook als je nog zoveel had willen beleven.

Jezus toont ons een weg: Ons leven is als een graankorrel gezaaid in de aarde ...

7

Waar vinden mensen een plek om zich wérkelijk te ruste te leggen? In welke schoot mogen ze hoofd of hart neerleggen? Híj had geen steen, maar wel handen. Jezus toont ons een weg: Je toevertrouwen aan de handen van een ander ...

